

differently, combines in a unique way the legacy of genes. Writing her *Pieces*, Irene Ivantcheva is convinced of one thing: Debts must be paid back, this is elementary ethics.

Georgi Tsankov

Irene Ivantcheva-Merjanska is a literary critic, researcher and translator with numerous publications in Bulgarian and American literary periodicals. Her interests lie in the domain of feminism, comparative literary studies, Bulgarian, French, Francophone and Slavic literatures. She teaches French language and literature at the University of Cincinnati. She holds PhD degrees in Bulgarian literature and in French and Francophone literature.

Irene Ivantcheva-Merjanska is the author of the monographs *Shores of Emotion. Women's Voices in Bulgarian Poetry* (Sofia: Sofia University Press, 1995) – a short history of Bulgarian women's poetry, and *Women's Voices in Bulgarian Poetry. Aspects of Intertextuality* (Sofia: Prosveta, 2015). She is the author of the chapter on European Literary Renaissance in the textbook *Literature for the 8th Grade* (Sofia: Prosveta, 2017). She has authored a monograph in French on the Bulgarian-born French writer and thinker Julia Kristeva and the Algerian writer Asia Djebar *Écrire dans la langue de l'autre [Writing in the Language of the Other]* (Paris: L'Harmattan, 2015).

Poems written by Irene Ivantcheva-Merjanska have been published in Bulgarian and in American literary periodicals. This is her first book of poems, fragments and essays.

Ирен Иванчева. Парчета. Стихове и фрагменти/Pieces. Poems and Fragments. Двезично издание на български и на английски. София, Полис, 2021.

РЕЗЮМЕ

„Авторката, емигрирала в САЩ през 2001 г., гледа помирително назад през увеличеното стъкло на отстоянията. Дистанциите – времеви и пространствени – (пре)напрягат, усилват емоциите: книгата, която прелиствам, онагледява зависимостта на пишещия-и-четящия човек от неговите моментни състояния, от натрупан опит и култивиран вкус. Родители и любимци, езици, градове, светове притежават мощна гравитация, но през годините привидно крехката Ирен Иванчева не се остави да се върти предано в орбита около единствен образец, избор/кумир. Натъртено искам да подчертая: като творец Ирен Иванчева опазва и излъчва своя светлина, отстоява пределно лична територия.“

Катя Станева

„Така стигаме до „Парчетата“ в новата книга на Ирен Иванчева. Тя продължава да събира парчетата от своя многолик живот и да си отговаря на въпроса на въпросите: „Какво се мотаем в лабиринта?“. За да стигна до стиховете, до фрагментите, до есетата, трябваше да премина по следите на описаното от Ирен събаряне на бащината ѝ къща, на изхвърлянето на изваяната катеричка на балкона, до портретуваното от нея състоя-

ние на „несъзнателното и съзнателното взаимодействие с другите“. В есето „Малко от моята философека“ Ирен разкрива тайната не само на поезията и на монографиите си. Личността претопява полученото от другите – елегантните маниери на бабата, духовността на дядото и бащата, самоотвержеността на майката – те са светът, а живата амалгама е уникална, тъй като преработва информацията и опита различно, съчетава по неповторим начин наследството от гените. Когато пише своите „Парчета“, Ирен Иванчева е убедена в едно: „Дългът трябва да се върне, това е една минимална етика.“

Георги Цанков

Ирен Иванчева-Мерджанска е литературен критик, изследовател, преводач с множество публикации в българската и американската литературна периодика. Интересите ѝ са в областта на феминизма, сравнителното литературознание, българската, френската, франкофонската и славянските литератури.

Преподавателка по френски език и литература в Университета на Синсинати, САЩ. Тя е доктор по българска литература (БАН) и доктор по френска и франкофонска литература (Университет на Синсинати).

Автор е на монографиите „Брегове на чувството. Гласове на жени в българската поезия“, 1995 – кратка история на българската женска поезия, и на „Гласове на жени в българската поезия. Аспекти на междутекстовост (от средата на XIX до 40-те години на XX век)“, 2015; на главата за Ренесанса в европейската литература в учебника „Литература за 8. клас“, 2017); издава на френски език изследването си върху Юлия Кръстева и алжирската писателка Асия Джебар „Écrire dans la langue de l'autre“ [„Да пишеш на езика на другия“] (Paris, L'Harmattan, 2015).

Нейни стихове са публикувани в литературната периодика в България и в САЩ. Това е първата ѝ книга със стихове, фрагменти и есета.